

Oglas, pripisana itd. tiskaju i računaju se na temelju običnog cjenika ili po dogovoru.

Nove... predbrojbo, oglase itd. saj je raspisutim ili polozalicom post. štodianice u Beču na administraciju lista u Pulu.

Kod narudbe valja točno označiti ime, prezime i najbliži putni predbrojnik.

Tko list na vrijeme ne primi, cešto je javi odgovarajuću o otvorenom pismu za koji se plaća poštarnica, ako se izvana napiše »Reklamacija«.

Cekovnog ratuna br. 847.849.

Telefon tiskare br. 38

Dgovorni urednik Jerke J. Mahulja

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

„Slogom rastu male stvari, a neslogom svoj pokvarci.“ Naroda poslovica.

Izdaje i tiska Laginja i dr. u Puli ulica Glavla 1.

Glavni suradnik prof. M. Mandić u Trstu

Iz vijećeta okružnog suda u Rovinju.

I.

Občinsko poglavarstvo Vodnjana upravilo je pred mjesec dana na prizivno sudiste u Trstu „pritužbu“ proti vodnjanskom sucu Eugeniu Markoviću. Ovaj biva obtužen što hrvatski obči sa strankama tog jezika, što rasplavlja s njima zapisnike u hrvatskom jeziku, što je kod neke pročelenje nekratnina u gradu Vodnjanu određene na hrvatski predlog imenovanje pročleniteljem vještaka iz okolice, jer nije imao u gradu vještaka sposobnog da napise pročelenje hrvatski, kako mora da bude, kada je ovraža zapitana u tom jeziku. Nadalje obtužuje se suca Marković, što je prilikom jednog setnje u obilježju posve hrvatsko selo Gajam, gdje nema ni kakova pučka škola ali zato priličan broj djece, putio seljane kako bi došli do hrvatske škole. Obtužuje ga se još, što se ne drugi s tamošnjim Talijanima, već voli prilikom svojih setnja u često hrvatsku okolicu razgovarati s našim ljudima.

Vodnjanski sudbeni kotar obuhvaća osim vodnjanske občine još občinu Barban i Sveti Vincenat. Po narodnosti broj občina Vodnjana oblo 4600 Hrvata — proti 6800 Talijana. Dok hrvatski živalj stanuje u okolini, bivaju Talijani u gradu Vodnjanu. Občina Barban je izuzetu dvadesetak njih posve hrvatska te broj nešto preko 4000 Hrvata. Občina Sveti Vincenat broj oko 8200 stanovnika, od kojih više 2600 Hrvata i blizu 600 Talijana.

Cijeli sudbeni kotar Vodnjan imade dekile oblo 11.000 (jedanaest hiljada) Hrvata proti 6800 Talijana t. j. tri petine sveukupnog stanovništva sadržavaju Hrvati a dve petine Talijani ili na 100 Hrvata dolazi 60 Talijana. Na vodnjanskom su sudu namještena tri suca (upravitelj za dva pomoćna suca). Za tri petine hrvatskog stanovništva cijelog kotara djeluje na tom sudu samo jedan sudac, koji je sposoban da hrvatski ureduje a to je sudac E. Marković. Druga dvojica ne znaju hrvatski, i to drugi pomoćni sudac niti zna a upravitelj, koji ima kvalifikaciju za hrv. jezik, lomai taj jezik da je učao, ne razumije ga niti vrag, a nezna napisati tri hrv. rječi bez pogrijeke. Od pisarničkog osobila dvojica znade hrvatski a svi ostali su u tom pogledu parterne.

Na grunitovnom uredu tog suda nem. čovjeka namještene, koji bi bio kada progovoriti hrvatske rječi a mnogobrojni nimirjaci, koji tamo uzalud doziraju.

U Vodnjanu su dva odvjetnika, koji ne su hrvatski. Kada sejek dolazi avojom ne... u njima, imat će prilike vidjeti tragi komedija. Tu je talijanski odvjetnik govoriti nekakvu mještavinu talijansko-hrvatsku, koju nebi si pas na maslu pojeo. Kada se — kako se to obično dogoduje — ne može sa sejkom sporazumjeti, onda razgovara s njima poput gluhihoniema a tek

kada niti to ne koristi, pozove kojega za tumaća.

Sejek mora naravno platiti talij. od vjetniku tako glupo potraženo vrijeme i tumača. Isto tako rade i talijanski suci u Vodnjanu — a i drugdje u Istri (Rovinj)! op. sl.).

Bezobrazna pritužba, što ju je Vodnjanska občina poslala uredovno na prizivno sudiste u Trstu, bila je objelodanena u puljskom tal. lističu. Upravitelj državnog redarstva, na daleko poznati gospodar Mlaković, zapljenio je onako „alla orba“ samo neke stavke iste. Glasoviti okrenuti sud u Rovinju pod predsjedanjem Štrebera Gavaza, predsjednika samog suda je digao zapljenju uz u sustini ovo obrazloženje:

„Imalo se zapljeniti celi članak ili nista. Celi članak, ako ono što se u njem govori nije istina te je kadro usdrmati javni mir i perekak. Nu posto nije celi članak zapljenjen obuhvaćen, to se time implicite prisnje istinitost nezapljenjenog diela istog. Kad se nije sve zapljenilo, nije se imalo niti drugo, jer ono što je rečeno bilo na zapljenjenim mjestima je mutatis mutandis samo kritike onog što je nezapljenjeno. Dakle utvrđena je istina i ta na dozvoljeni način prosuđenja. Ako se je sudac Marković tako ponio, ponio se je na način nedostojan položaju suca, njegovo djelovanje i vladanje subas protivno od onog, što država i državljani mogu i moraju zahtijevati od suca, zvanog da vrši svoje zvanje podpunom nepristranotu prama svakomu, pak bilo kojih narodnosti pripadaju.“

Reče i ostade živ!

Evo u tom tonu je opravданo obrazloženje presude, podpisane glavom od predsjednika rovinjskog okružnog suda, preuze, kojom se ukida zapljenja u novinti iste, pritužbe proti hrvatskom sucu, koji se je odvukao da na vodnjanskom sudu, kojeg stanovništvo je za 61 posto hrvatskog jezika, hrvatski ureduje sa strankama hrvatskog jezika!

E pa živjeli takvi suci okružnog suda u Rovinju, pokrajina istra ustavne i kulturne države Austrije u dvadesetom vječku!!! (Slijedi konac)

Občinske stvari.

Citatjuci u talij. novinama gledaju najnovije podjeljenje podpore od strane zemaljskog odbora za izobrazbu obč. tajnika, ponudjalo nas je da iznesemo nekoju opažaju-

glede potrebe vrednib i sposobnih obč. činovnika. U tom pogledu netko je napisao

koncem prošle godine u „N. S.“ jedan članak, gdje se isto izražava bojanac, od

suda čamom, ustreljali danas sutra dobiti

valjanim občinskim činovnikima. Ta je brije

opravданa i mi moramo da se za svaki

slučaj pripravimo, jer nam nije svejedno

kakvi su činovnici kod koje občine na-

premijesteni, kad unatoč kakva važnost pri-

pada občinama u kulturno-gospodarskom

narodnom pogledu i u obče u državnom

pol. godine.

Ponajprije istaknuti moramo, da se

važnost občinskih činovnika sve što dalje,

to vise opaža u kulturnim naprednjim

narodima, dok naprotiv još toga kod nas

u Istri ne vidimo.

Pogledajmo li samo na onu stranu, koja

je u prvom redu pozvana, da se brine

oko odgoja valjanih občinskih činovnika,

a to su same občine, to ćemo vidjeti, da

su vrlo malo ili nista, uradile u tom po-

gledu. Razumije se, da kod toga ima prvu

red zemaljski odbor, ali uzprkos toga mo-

reale bi se naše veće občine brinuti oko

toga pitanja. Kod toga bi moglo u prvom

radu poraditi občine Pazin, Volosko, Kas-

tar, Buzet i Vrsinic. Uzmimo sada od

spomenutih občina n. pr. Pazin, koja bi

mogla najviše poraditi oko odgoja valja-

nih činovnika, a i u samom občinskom

odboru su jednom raspravljali o tom pita-

nju, to vidimo, da ne zadovoljava spo-

menjuto zadaci, drape, kako smo oba

vješteni, imade činjenica koje nam jasno

pokazuju, da se je protiv gore spomenutoj

zadaći radio.

U poljuru ove činjenice navest ćemo

dva slučaja. Prošla godina bio je na pa-

zinskoj občini jednogodišnji tajnički vjež-

benik, ali posto je uvidio, da onđe nebi

mogao steći potrebiti izobrazbe, otišao je

u daljnju vježbu na buzetsku občinu.

U godini 1912. bio je na istoj občini

domaći sin, svršeni pravnik sa svim ispi-

tim, i koji se je kanio posvetiti občin-

skoj službi, ali radi nekojih članova ob-

činskog zastupstva, kojima nije bilo po-

čudi, što ne pune u njihov strančki rok,

zaposlili je morao tu službu na zahtjev

ovih par ljudi. Značajno je kod toga bilo,

da jo dotični stupio u ovu službu na iz-

rijetku želju i molbu tamošnjih

prvaka, a kad je došlo pitanje da ostane

stalno u ovoj službi a onda su

nadvladali strančki obsiri!

Izneli smo ove slučajeve bez svakog

dodataka na razmišljanje svim onima, koji

su za to pozvani, da se bežu oko toga

pitanja, a druge strane za to, da upo-

zorimo našu javnost, da će biti uzaludno

jaukati, da nemamo sposobnih i valjanih

činovnika, ako se budu dogadjali slični

slučajevi, kako su gore izneseni.

Naša občinska zastupstva bi morali naj-

prije uputiti o važnosti doberih i sposob-

ih občinskih činovnika i da se okre-

onog već zastarjelog mišljenja: ako ne ćeš

ti, dobit ćemo drugog za manje; ili da

zahtijevaju od činovnika, da im puse u

njihov osobni i strančki rok, jer dok se

budu ovog detali, bit će to na stetu i

propast samih občina i neće dobit nikada

valjanih občinskih činovnika.

Oko toga pitanja bi se moralo sada

brinuti i novo ustrojeno društvo občinskih

činovnika u Istri, da se stane na put

stariam pogreškama naših občinskih za-

stupova, jer znamo svi dobro, da razvoj

i napredak seoskih občina ovise u ogrom-

noj većini o valjanom i sposobnom ob-

činskom tajniku.

Izlaži svakog četvrtka
o podne.

Notifikacijski dopis se ne vraćaju
nepotpuni i ne raspisani.

Predplaata se počinje u pol. godine
10 K u obč. 5 K za seljake } nagodimo
ili K 8—, odnosno K 250 n. pol. godine.

Izvan carevine više poštarnica
Plaća i utužuju se u Puli.

Po jedinstveni broj stoji 10 h.,
ostali 20 h., kol. u Puli teži
izvan iste.

Uredništvo i uprava nalaze se
u „Takari Legionia“ i dr. Via
Giovanni br. 1, kamo neko se
naslovjuje u vlastitem predpusti

Pogled po Primorju Puljsko-Rodinski kot.

Inborne listine izložene. Potom od 31. marta t. g. izložene su listine občinskega razreda (pete kurije) za grad Puli. U tim listinama imaju biti upisani sve muške osobe koje su navršile 24. godinu, bez obzira da li plaćaju porez ili ne i koje su nastanjene u Puli ili občini puljskoj barem jednu godinu od dana raspisa izbora, to jest za ove izbore imaju pravo glasa svi oni, koji su nastanjeni u kojem mjestu neprekidno barem od 20. februara 1913.

Od 31. marta izložene su dvojuko listine, i to za treći izborni rezerv občinske kurije, naime za sve izbornike koji stanuju u gradu Puli, predgradju Portorata, Sveti Martin, Zaro, Sv. Micol i Polkarpo, dakle za grad Puli u strogu smislu; onda za tisti izborni rezerv občinske kurije, to je za sve izbornike koji spadaju pod sud Pula, izuzevši malo više spomenute predjelu grada Pule i mjesto Galežan, Sisan i Fafanu.

Te izborne listine izložene su kroz 14 dana, dobiti do 13. aprila t. g. Kroz ovo vrijeme treba da svaki izbornik dođe pogledati, ako je unešen u izborne listine, da ga se može reklamirati, ako nije unešen ili ispraviti ako je krivo unešen. Zadnji dan za podnešenje reklama je 13. aprila i poslije toga dana neće se moći više ispravljati te izborne listine, to je, koji bude do tada u izbornim listinama imat će pravo glasa, a koji ne bude, ne će glasovati. Radi toga živo preporučamo svim našim u gradu Puli i izvan Pule, da se do 13. aprila pobrinu te dodaju sami ili po kom drugom pogledati, ako su u listine unešeni ili je njihovo ime i stanovanje u njima dobro učinjeno i točno upisano. Za sve naše u gradu Puli i za one u Sijani izborne listine nalaze su u Narodnom Domu i tamo može svaki u sve ove dane jutrom i popodne pogledati, ako je i kako u listine upisan, a za vanjsko občine Pule može se to viditi kod pojedinih mjestnih izbornih odbora.

Za uređenje tih izbornih listina stoje naši izbornici na raspolažanje posebni naši ljudi, ali treba da i sami izbornici pomognu da budu izborne listine točno uređene, a najviše će pomoći, ako svaki sam dođe prijaviti se. Zato pozivljemo sve naše, da sada do 13. aprila učine svoju prvu rodoljubnu dužnost, da budu upisani u izborne listine, jer bez toga neće moći učiniti drugu i glavnu rodoljubnu dužnost, naime ne će moći na dan izbora glasovati.

Radi toga svi naši u Puli u Narodni Dom viditi ako su unešeni u izborne listine!

Priestolonasljednik u Puli. U svatu po podne došao je u naš grad iz Miramar na carskom sjahu „Lacroma“ priestolonasljednik Franjo Ferdinand, do-

praćen od ratnoga brodovlja. U luci bio je pozdravljen hrvatski iz topova sa ladjom „Mara“ i tivđava. Priestolonasljednik zapričao se i u nedjelju u Puli, te je preglasovan novi časnički kazin ratne mornarice.

Isborna knjižica. Današnjem broju prilazemo našim predplatnicima u lati knjižici „Isborni zakon za sabor Istre“ protučlanom pučkim načinom. Ta knjižica poslužit će svakom osobito sada za izmjaljice izbore, koji će se obaviti u mjesecu juniju ove godine.

Ako koji drugi želi imati ovu knjižicu, neka na našu Tiskaru Laginja i dr. u Puli postavi jednu krunu pak će ju dobiti franko poštum.

Do koji dan izaći će u našoj tiskari Izborni zemljovid Istre sa razdlobom i osnakom izbornih kotara občenite kurije, seoskih občina i gradova. Izadi će takva dva zemljovidna u kojima će svaki izborni katar biti označen posebnom bojom; jedan zemljovid sadržat će kotare občenite kurije, a drugi kurije izvanskih občina i gradova. Ti zemljovidovi sastavljaju jednu cijelinu sa pomenutom knjižicom, pak bi trebalo svaki da naruci i te zemljovidove.

U tu su na tim zemljovidima označeni medjališta sve porezne občine, politički i sudbeni kotari. Oba zemljovidova prodavat će se u Tiskari Laginja i dr. u Puli uz cenu od 1 K. Tu potraži novac una prijeti, dobiti će zemljovidove poštum francu. Dakle za 2 K može dobiti svaki knjižicu i zemljovidove.

Predavanje profesora Ilića. U nedjelju posle dana je u dvorani Nar. Doma g. dr. Fran Ilić, profesor u Ljubljani i docent krv. sveučilištu u Zagrebu predavao o temi „Matija Gubec, seljački kralj“ ili „seljačka buna“. Dvorana Nar. Doma bila je prepuna slijedatelja iz svih slojeva našeg naroda u Puli, te se racuna, da je bilo dobra 1000 ljudi.

Cim se je predavač pojavio na pozornici, bio je pozdravljen sa burnim plesanjem. Mnogobrojnoj publici predstavio se vrlo lepotom slovenstvom kao sin jednoga jedinoga naroda, sin, gorovite Stjepanske, profesor i ljubljanski, koji sahaja u Zagreb, to središte i mato svoga, našega naroda i cjelokupne domovine. Iza tog rodoljubnog pozdrava, izraženog krasnom i razumljivom slovenstvom, htijudi i time pokazati jedinstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda i u joščem pogledu, započeo je predavanje hrvatskim jezikom i prije svega na velikoj zemljovidnoj karti zorno pokazao mjesto i krajeve, kuda se događao predmet predavanja. Prije nego je predao na glavnu stvar predavanja „seljačku bunu“, događaj iz godine 1758., očratio je pučkim načinom tadašnje bezpravno stanje našeg seljaka pod samoroljom i u nadnjem tadašnjem vlastite vlastite, gospodopolijskom.

Takov jedan vlastite bio je tada u neki medjarski putujući Ferenc Taky, gospodar gospodopolijski Smedgrad kod Zagreba i Slovenske Bitrice u Štajerskoj. Naslijde i utriniti tog gospodopolijskog većnjaka, starog gradačkog zvaničnika pošude, bio je prvi povod, da se njegovi kmetovi potaknuli proti njemu, osobito kad uvidješe, da se njegova pričetbe na našeg cara bila naišla, da pate se radi njih dobivali i batina. A kad se vlastite na hrvatskom saboru te bezpravnu i ugnjetavanu riješi proglašili veleizdajnicima, t. j. da se bune proti caru i kralju i državi, onda ta hrvatska kmet nije više mogao podsetiti, te su se digli proti nadaju i utriniti svravštale i tako je nastala seljačka buna hrvatskog i slovenskog kmeta u Hrvatskoj oko Zagreba do Karlovca, slovenskoj Štajerskoj i Kranjkoj. Seljaci organizirano svoju vlastite, na čije koje bio je seljak Matija Gubec u Stabici i tri vojaka pod vlasničkim zapovjedništvom seljaka Ilije Gregorića. Ta vojska vojska, oko 16.000 ljudi, bila je slabo oborudana, vlasnična vlasnica, konzuma, sjekirama, pak je je re-

dovita carska vojska brzo, u 10 dana, sasma svladala i pohvatila kolovodje, medju njima i vrhovnu glavu seljačkog pokreta Matiju Gubcu. Da ohola i nasilna gospoda nisu prostila nikomu, te se razumije samo po sebi, nego je sve do kojih je došla objesila na javne stupove i drveće tako, da su oko Zagreba i Susedgrada do Stuhice visjela patnička tjelesa jadnih kmetova kao dokaz ne kazni i neposlužnosti, nego kao dokaz bezdužnog nasilja i tiranije nećovjedne i pokvarene gospodopolijske i još otlijli primjer očajne triste za slobodu ispod krvoljčnog jarma, jednakost i ljudska prava. Prešala i objestha gospoda htijedose pak posebnim mučilom kaznila glavu bespravnih kmetova, Matiju Gubcu; proglašio ga seljačkim kraljem u gospodarskom sužanstvu ne na porugu sejčkog stališta nego na aramotu i porigu vlastitelinskog stališta onoga vremena; Matiju Gubcu spremile seljanje priestol, začekajući na glavu mu metnuće usijanu seljanu krunu a u ruke razbijeljen žezlo — i u tim silnim mukama, pogibe veliki duh slobode, jednakosti i pravde ugnjetavanog kmeta, Matija Gubec, prvi seljački kralj hrvatskog i slovenskog kmeta! Okolo stoljeća gospodopolijske na te utašane i nečuvana krivočene i svjerske patnje nije se ni malo tada stresao; kaznili vjejkovi stresote ih, ali još ne onako, kako to iziskuje prava i nepotvorenja sloboda, jednakost i pravo!

Ovim mislima po prilici završio je učeni predavač jedan tragični dio povijesti hrvatskog i slovenskog naroda. Dakle za 2 K može dobiti svaki knjižicu i zemljovid.

U tu su na tim zemljovidima označeni medjališta sve porezne občine, politički i sudbeni kotari. Oba zemljovidova prodavat će se u Tiskari Laginja i dr. u Puli uz cenu od 1 K. Tu potraži novac una prijeti, dobiti će zemljovidove poštum francu. Dakle za 2 K može dobiti svaki knjižicu i zemljovid.

Predavanje profesora Ilića. U nedjelju posle dana je u dvorani Nar. Doma g. dr. Fran Ilić, profesor u Ljubljani i docent krv. sveučilištu u Zagrebu predavao o temi „Matija Gubec, seljački kralj“ ili „seljačka buna“. Dvorana Nar. Doma bila je prepuna slijedatelja iz svih slojeva našeg naroda u Puli, te se racuna, da je bilo dobra 1000 ljudi.

Cim se je predavač pojavio na pozornici, bio je pozdravljen sa burnim plesanjem. Mnogobrojnoj publici predstavio se vrlo lepotom slovenstvom kao sin jednoga jedinoga naroda, sin, gorovite Stjepanske, profesor i ljubljanski, koji sahaja u Zagreb, to središte i mato svoga, našega naroda i cjelokupne domovine. Iza tog rodoljubnog pozdrava, izraženog krasnom i razumljivom slovenstvom, htijudi i time pokazati jedinstvo hrvatskoga i slovenskoga naroda i u joščem pogledu, započeo je predavanje hrvatskim jezikom i prije svega na velikoj zemljovidnoj karti zorno pokazao mjesto i krajeve, kuda se događao predmet predavanja. Prije nego je predao na glavnu stvar predavanja „seljačku bunu“, događaj iz godine 1758., očratio je pučkim načinom tadašnje bezpravno stanje našeg seljaka pod samoroljom i u nadnjem tadašnjem vlastite vlastite, gospodopolijskom.

Takov jedan vlastite bio je tada u neki medjarski putujući Ferenc Taky, gospodar

gospodopolijski Smedgrad kod Zagreba i Slovenske Bitrice u Štajerskoj. Naslijde i utriniti svravštale i tadašnje prijevile, a mi smo opetovati sve ono, što smo u ovom listu priobabilo o pokojniku — za njegova paševanja u občini Umag. Za rube dake jezik, kamoraška plaskarska — jer imate Judoščedarskih i banditskih nagona samo u svojoj vlastitoj stranci.

Isborna skupština. U subotu na večer obdržavala se u dvorani Nar. Doma na javljena izborna skupština, posjećena od mnogobrojnog našeg naroda, preko pet stotina izbornika. Skupština je otvorena g. dr. Scallier, kao predsjednik mjestnog potuzdančkog zboru i njezinoj razložio i razlazio važnost ovih izbora i postupak gledje progledanja izbornih listina i odnosnih legitimacija. Iza toga uzeo rješ g. dr. I. Zuccon, koji je doista obilno izneseo postupak talijanskog vladajuće klike u Istri prema našemu narodu na političkom i gospodarskom polju i pripomenuo talijansko gospodarenje sa zemaljkom imovinom u korist te klike i svojih pojedinačnih načina i propast našega naroda. Skupštini su pomno slijedili razglasanje dr. Zuccona i mjestimice dali izraza svog ogorčenja nad postupkom Talijana a na koncu govorniku burno povlađivali. Iza konca Zuccona prijavio se je za rješ vječni drug Ječić, izgubljena očica našeg naroda, član crvene bande te mora dati u stakom svom nastupu određka svome secu proti crnoj bandi. Nu nije samo to; taj vječni drug počeo je te večeri govor i običajnim svojim lažima i otrčanim frazama proti našim pravcima a na subi mu je osobito dr. Zuccon, koje optuže na svakoj skupštini kad god se pojavi. Prisutni narod dao je tom vječnom plati drugu počkanjem i prosvjđenima razumjeti, da nije voljan gubiti vremena služeći njegove bezmislenje rješi koje nemaju ni glave ni repa, pak našem narodu nisu imponirale ni Jelčićeva fraze o nobodi kad izlaze iz takvih setiju.

Da se taj drug ne riva onamo, gdje ga se ne treba, morao bi se povratiti onamo, gdje je potratio svoju najljepšu mladost u borbi proti svetinjama našeg naroda, a nekromiće jedan Ječić sada učiti sve na, kako da se imamo boriti sa narodna prava i sloboda osobe i domovine, pak ga lijepe molimo, da nas u buduće postedi svojom gnjavašom. Kad nači u narodno kolo, neka si tribun Ječić „pribor“ više sreće i uspijeva drugdje a nas ne smučuje u našoj kući. Liče je odlučno su odgovorili Ječić radnik Utravci i dr. M. Lajčaj, kojima je nared burno povlađivaju. Jođ je g. Silibović pozvao narod da dolazi upiti u narodni Dom, ako je u Hletini, a na to je predsjednik dr. Scallier zaključio skupštini.

Gdje su Judoščedarski magari? U 5. broju „N. S.“ priobabilo smo krajku概述ica o pak. načelniku občine Umag g. P. Mardešiću očvrnut se na javno djelovanje tog čovjeka. Kazali smo, da je bio od Hletin dana talijanske stranke, marjiv i radin, osobito otko gospodarskih pitanja, da se smanjuje za gradnju talijanske lid. te aktučnije time, da ake i u madu Talyjani kroz razloga zaliđi za svoje prikačne, ne ima toga rasloge naš narod u osoj občini, onej sared koji je bio mrtan

i proganjan od njega. I radi te posve opravdane, umjerene i istinitne kritike, predbacuju nam piškala oko poreckog jaslaru, da nas vode ljudoščedarski nagoni i da nismo pristupačni nikakvom ljudskom i plemenitom čuvstvu. Kad nebismo znali, tko ovako o nama govori i kad se nebi poznalo osoba, kojim je možje, strast i osveta do svega i na sve što je hrvatskoga posve pamet i razum potamnila, morali bismo auditi, da inademo posla sa napuljskim Massolitima ili sa abručkim banditima. Ako talijanskim piškaralima nije poznato što je i kakav je bio njihov pričasta ka načelnik prema našemu narodu u rečenoj občini, neka stupe među onaj „Omnibus“. Nu taj galgenhumor veseljivoči na vješalima nije upalio, jer mu nitko ne vjeruje ni kad se smije, ali po ručamo kamorašiću, da će „Omnibus“ ejeurno izći kad to bude najmanje ugodno kamori i njenim sluganima i sa sadržajem, da će „Jornalito“ ne samo revati nego i roktati.

Isborna skupština. U subotu na večer obdržavala se u dvorani Nar. Doma na javljena izborna skupština, posjećena od mnogobrojnog našeg naroda, preko pet stotina izbornika. Skupština je otvorena g. dr. Scallier, kao predsjednik mjestnog potuzdančkog zboru i njezinoj razložio i razlazio važnost ovih izbora i postupak gledje progledanja izbornih listina i odnosnih legitimacija. Iza toga uzeo rješ g. dr. I. Zuccon, koji je doista obilno izneseo postupak talijanskog vladajuće klike u Istri prema našemu narodu na političkom i gospodarskom polju i pripomenuo talijansko gospodarenje sa zemaljkom imovinom u korist te klike i svojih pojedinačnih načina i propast našega naroda. Skupštini su pomno slijedili razglasanje dr. Zuccona i mjestimice dali izraza svog ogorčenja nad postupkom Talijana a na koncu govorniku burno povlađivali. Iza konca Zuccona prijavio se je za rješ vječni drug Ječić, izgubljena očica našeg naroda, član crvene bande te mora dati u stakom svom nastupu određka svome secu proti crnoj bandi. Nu nije samo to; taj vječni drug počeo je te večeri govor i običajnim svojim lažima i otrčanim frazama proti našim pravcima a na subi mu je osobito dr. Zuccon, koje optuže na svakoj skupštini kad god se pojavi. Prisutni narod dao je tom vječnom plati drugu počkanjem i prosvjđenima razumjeti, da nije voljan gubiti vremena služeći njegove bezmislenje rješi koje nemaju ni glave ni repa, pak našem narodu nisu imponirale ni Jelčićeva fraze o nobodi kad izlaze iz takvih setiju.

Da se taj drug ne riva onamo, gdje ga se ne treba, morao bi se povratiti onamo, gdje je potratio svoju najljepšu mladost u narodnoj kući. Liče je odlučno su odgovorili Ječić radnik Utravci i dr. M. Lajčaj, kojima je nared burno povlađivaju. Jođ je g. Silibović pozvao narod da dolazi upiti u narodni Dom, ako je u Hletini, a na to je predsjednik dr. Scallier zaključio skupštini.

Banjole. Imademo se mi Banjolci zaštiti smijati. U nedjelju dne 23. pr. mj. po p. dođeli su u krčmu jednog našeg odapadnika dva „legjina“ učitelja i dritali su u priauču četvrtice mještanice, za koje neki nijedan počteni Banjolac ni „pipi tabaku“ da, sjedinicu, kako da otive i na noge podignu i utvrdorijedu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

zabavljali u „Čitaonicu“, brzo su ostavili sve, po uputili u rečenu krčmu, da i oni dođu o čemu se radi. No na njihovo najveću žalost, skupštini se bili već razili, premda je bilo još vrlo rano, jer strah je vrag. Krčmar se pak tomu posjetu vječno utvrdorijudu svoju „Unione istriana“. Znajjili se i mčili teškim tim pilnjem, dok se nisu napokon složili u tome, da zajedno išpiju - koju čašicu u pokaj vječni te svoje nesudjane „Unione“.

Kada su za tu slavnu skupštinu naših izroda sraznili mladići, koji su se taj čas

lijepe preporuke, kako imadu ljubiti svoje roditelje, svoj narod i jezik kojim govor.

Doista krasan primjer, u koji treba da se ugledaju i drugi mogućnici i prijatelji djece, te uzdanice domovine naše.

Neobični izlet u Rovinjsko Selo. U nedjelju dne 18. pr. mј. pohodio nas je "veliki" izlet naših talijanaša iz Kansanara, među kojima je bio naš dični, tako spominjan Cossara, rodjen u smrkvici u selu Putini.

Bio je to, kako mi se još prije naši talijanski kraljeli hvatali, izlet sportskog kluba "Monte Maggiore". Govorkalo se o dvjema muzikama i o nekoj velikoj gospodi te o kojecom drugom. Naši su marljivi gostioničari za taj dan pripravili stolne jaja, a jedna je takodje radisna gostioničarka nosila na ledjima prut 11 kg. težak, za koji "per momento" nije imala ni novaca.

Gledajući to naši seljani, pitali su se i nehotice, čemu toliko jaja i prut. Tu se nesto velikoga spramal! „Da, da! Danas će doći ovamo „Monte Majore“ — je rekla moj paron. „Ma drugo im nismo pripravili, jer bi ga vrag, da ne bude tako i oni, ki je vidio sto zecih“, odgovorila je naša marljiva gostioničarka. Zadudile se tomu svi seljani, ma brzo ih umiri starci delija. „Zar ne znate, da su balotacioni blizu. Dolaze, jer misle, da će svojim „sljepjeme“ ženama cijelo selo za sobom povući.“

Dolazi jedna kočija . . . dolazi druga . . . a za ovom dolazi kotrijajući se „štor sekretarijo“ i to je bio sav „Monte Major“ na broju jedanaest.

Koga je najprije postao „štor sekretarijo“ o tom ne trebamo spominjati! . . . Ta valjda našega „delikata“ Zanetu. Da dodju do svog gnezda, morali su se boriti sa strminom, čemu se naš dični sekretarijo nije mogao nego veseliti. Baš tu je dobro došlo, da se onom duzom nogom upre o cestu, a da kracom skoči dobar metar napred.

U gnezdu je bilo veselo, da se veselije društvo jedva i zamisliti može. „Viva Dante“ i slične pjesme crile su se sve u sesnaest. Nije smjelo izostati ni „Viva Istria tuliana!“ Pa kako bi oni mogli na izlet bez tog oružja! Veselo se društvo zabavljalo i veselo otislo, samo je gostioničarka namrgodjeno gledala, jer je opasila, da je koš pun jaja kao i prije, a prijet vidi o gredi metakut.

Jos je tu netko bio nezadovoljan . . . Bili su to naši kraljeli, koji su sunce gledali kako zapada u njihove konje četili, dok se je „Monte Major“ gospio i pio a domaćim poklepniom i gladnjim prodancima zasubice raste na telogeje i vino i od jedu i glada klopatala criva.

Koga djavači su došli, kad nas ni blizu nisu, moglo se čuti iz našiju jednoga kapuriona.

Najviše su pak uzbulile hrvatsku krv i identitetske pjesme, što su ih naši hrvatski seljani morali slusati uvek ovog hrvatskog mještja. Time su pokazali, da nisu k nama došli razgledavati važnost mještja, već su došli, o čemu smo svi uvjereni — izazivati. Došli su sijati nemir medju ljudi, gdje je do sada vladao mir. Po tome je jasno, da se naši mladiči nisu mogli ustupiti, a da ne vide te neobične ljudi. Nu gospoda izletnici nisu mogli podnatići, da ih naš narod gleda te su se po običaju počeli dogovarati: „Demo ghe! Demo ghe!“ Međutim se iznenada našu prasak iz samokresa, naprek proti jednom hrvatskom mladiću. (Eccola cultura della gita „Monte Maggiore“) Tu bi tek bila naša prava bitka, da nije oružničtvu posredovalo. Samo tome mogu gospoda izletnici zahvaliti.

Kada su dosegli na vrak, ojetili su se valjda sigurnima, te počeli po običaju derati os: „viva Istria italiana!“ i slično, mističi time sebi korištiti, ali se dogodilo obratno. Na sramotu sviju, a najviše njihovog „capo compagnia“, gledali smo da-

nas momka, koji je pokazao svoju umjetnost na samokresu, gdje praćen oružnicima ide vezanu ruku — na izlet — u Rovinj. Do čega dovodi prodati se za čašu vina, a tobože gospodska rulja se sada smije i izrugava žalostnom mladiću. Brutalna Talijana Istre.

Ličope prilike na sudu u Vodnjanu. Vodojanjski sud rekbi da obstoji samo za stanovnike grada Vodnjana i da sa tog suda samo talijanskim građanima Vodnjana pravda sive. Sve naše dosadanje pritužbe o anomalijama koje vladaju na tom sudu, ostale su uzudne, kao da se nekim boće titrati i sa božicom Pravde u Istri. Na tom sudu bio negda samo jedan činovnik kancelarijski, koji je poznavao hrvatski, ali talijanskim sucima i advokatima bilo i to zavorno, pač nisu mirovali, dok nisu u tegu maknuli. Kroz par godina nije na sudu u Vodnjantu bilo ni jednoga činovnika koji bi poznavao hrvatski jezik, nego počam od velog suca pa do najzadnjeg pisara bili su svi injoranti u hrvatskom jeziku, i time je bio talijanski karakter vodnjanskog suda spašen. Briga vodnjanske suce i gosp. Covaz-a, predsjednika okružnog suda u Rovinju, za tisuće i tisuće hrvatskog naroda, koji spadaju pod sud Vodnjana te imaju nesreću da dodju na taj sud; briga svih zato, hrvatskog kmeta, tog ždava, ne smije brigati ako ne razumije suce, a ni suci njega, glavno je da mu talijanski suci sude — a što i kako, to ždavo ne smije znati, dosta da mu koji sudbeni podvornik reče, daje dobro toliko i toliko resti a ešekutor da mu je zaplenil to i to. Dušu u se, idu u zatvor i plat!

Tako se našemu seljaku sudi u tal. jeziku i zapiski samo u tom jeziku sastavlja. Talijanske suce nisu briga za pravo i zakon!

Teda negda sjetite se sudske oblasti i natega seljaka, prava i zakona te pred godinu dana imenovate za vodnjanski sud suce, koji poznaće i hrvatski jezik. Nučim je taj sudske počeo suditi našemu narodu u njegovom jeziku, hrvatski i njime govoriti i zapiski sastavljati, digoće na njega svi Talijani, službeni i ne službeni, daptate i na istom sudu, kuku i motiku. O tom smo već govorili nedavno u našem listu, kakvu su nedostojnu bajku pogliči proti našemu sugu i danas spominjamo na uvodnom mjestu.

Potekom ove godine bio je namješten na tom sudu i jedan pisarnički pomoćnik koji poznaće hrvatski jezik. Ovih dana bio je raspisano mjesto pisarničkog oficijanta odnosno promaknućem kojega od tog suda i mjesto provizornog pisarničkog pomoćnika. Nu što se je dogodilo? Veliki sudsac Colombs mjesto da predloži za to mjesto ili da imenuje kojeg kvalificiranog, naime koji poznaće dobro ova zemaljska jezika, promaknuće je nekog Prodana za oficijanta i na njegovo mjesto nekog Benusni, koja obojica ne poznaju ni niti hrvatskog jezika, dok je kvalificirani možitelj ostao pozada, valjda zato što poznaje hrvatski jezik, imenovao se ne kvalificiranog, valjda zato jer ne poznaje hrvatskog jezika! Sada se piše, da oni jedini, koji poznaće hrvatski jezik slijedeći oboli, kako će jedinci kvalificirani sudac moći voditi rasprave s hrvatskim strankama. Nači modi, nego će morati rasprave odgoditi, i time hrvatskim strankama pružiti dangube i troška.

Po svemu tomu se vidi, i da je sudbenim oblastima, kao i talijanskoj ulici ili bolje talijanskoj oligarhiji više do toga stalo da bude na sudu u Vodnjantu uz tuvani talijanski karakter nego li pravo i zakon, koje da se vrati pravednu i potestno i prema našemu narodu.

Zigocati takav postupak mislimo da je suvišno, jer će iz ovoga svaki posteno misliti uviditi, kakvom mjerom, takvim pravom i zakonom se postupa na vodnjanskom sudu na strankama hrvatskog

jezika. Tu nam, zanemareni i od viših sudbenih oblasti, preostaje samo jedno, da se naš narod pouči, da na sudu u Vodnjantu govoriti samo svojim hrvatskim jezikom; da naši uredi, občine, drustva, i stranke ne primaju nikakvog spisa sa tog suda pisanih u talijanskom jeziku niti da se na talijanske pozive odazivlju, a osobito ima to činiti občina Barban, jedina hrvatska občina pod vodnjanskim sudom, da bezobzirno povrati svaki spis vodnjanskom sudu pisani u talijan. jeziku. Kad neće sudske oblasti, koje su po zakonu dužne ovribavati pravo i zakon, ovrsumo to sami barem za sebe, pak cemo tako prinaliti te oblasti, da i našemu narodu priznaju one prave, koja mu barem po zakonima, potvrđenim od Njeg. Vel. cara i kralja, pripadaju.

Točaj za navršanje američkih loza. U državnom lozinjaku u Kansanaru obdržavaće se se dne 6. i 7. o. mј. tečaj za navršanje i siljenje američkih loza.

Vinogradari, koji žele pristupovati ovomu tečaju neka se izvole javiti dne 6. o. mј. u 9 sati prije podne kod uprave gore označenog lozinjaka.

Za Družbu. U Čitaonici u Sv. Vincentu sakupljeno K 20-40. — Na platu Mije Pilkolača sa Tominom Bradamantem u Štinjanu sakupljeno K 10-60. U rodoljubnomb društvu „Intarska Sloga“ u Chicagu (Ameriku) naši semtjači se češće svake naveče Družbe pak su i ove godine sakupili išepi dar k novoj godini u Iznoju K 105-60. — Pri godom kudne zabave kod g. Augusta Zulnića, trgovca pokućstva sabrano je za hr. Škole u Puli K 116. — Rodoljub da potičti uspomenu svoga miljenika dao kroz gošparu Niku K 25.

Zivili rodoljubni darovatelji i napred za Družbu!

Zahvala. Prigodom navršenja moje 60. godine života primio sam toliki broj čestitaka sa najljepšim željama, da u najbolju volju ne mogu svakom posebice zahvaliti.

Stoga to činim ovim putem zahvaljujući od arca svima, te obistinile se sve njihove lične ištrenje želje moći Svetišnjega da im obilato odvratiti plemenite izraze arca i duse.

Pula, 24. ožujka 1914.

Niko Marčetić.

Lošinjski kofar

Is Unitja. Plemenita osoba N. N. iz Zagreba, koja neće da joj se znade ime, darovala je za hrvatske dobrovoljne svrhe u Unitju 50 kruna. Na plemenitom daru se najljepše zahvaljuju unjaci Hrvati.

Pazinski kofar

Zahvala. Za siromašne učenike Družbine škole u Rapcu darovata skledača gg. po 10 K Valentini Jerab, Ribarska zadruga u Ripendi, Bembolić Ivan, po 7 K Dimilinić Matko, po 5 K Ferdinand Hrdy, dr. Trinajstić, Halama Franjo, po 2 K Široki Aleksandar, dr. A. Grčinić, P. Ređek, dr. Šebesta, dr. Kuralić, Mihalić Juraj, po 1 K Kos Jakov Maconja, prof. Novljan, Skopac Dinko, Skopac Anton, Palješa Josip, Zupičić Marko, po 50 p. P. Matačić, na čemu im se uprava dotične škole najtoplje zahvaljuje.

Prirođenik za občinske, pokrajinske i državne izbore, to je knjizica pod naslovom:

Zbirka zakona I.

priredio dr. Ivan Žečević a dobiva se u Tiskara Laganja i dr. u Pulji za cenu od 1 krune, sr. postarinom 20 para više.

Šranina i Jurina

Fr. Lovranskem Kranjcu da će morat komun kupit malo kaneli al varofulac. Jur. Ča mu se muti?

Fr. Aj ne, lego da nemore na cestu, zač da ju ponosnaju neki poljski breki.

Jur. Ter nima drugega posla, bi mogao zet metlu i kosić pak nest va bue, bi mu bilo bolje za nos i za oči.

Fr. Nebi mu skodil kosić ni na nose!

Fr. Dobar dan kume Jure, molim te gdje si bio tako potan.

Jur. U Vabrigi.

Fr. A kako je tamo molim te, kl je Jur puno ill, da nisam bila tamo.

Jur. Čekaj samo da užem pipu, pak ču ti povidati jenu lipu.

Fr. Posli ča pipu svrrogom, povidaj mi prije tu lipu.

Jur. Bio sam u našoj školi točno u petak, kad drži uru vjeronauka naš pop i ne zna niš po našu a kako će da uči dicu kad niška nije zna kako se zove praga.

Fr. Ja tečem danas ili sutra u Opatiju kazati našoj slavnoj Družbi, da za dojdaju godinu postali našeg učitelja položit išepit iz vjeronauka, jer će nam ovi pop iznaroditi i našu dicu. Jur. Najbolje će biti.

Fr. A još ču poći povidat presvitolom Biskupu, kako nam je zahitili Evanđelija, Litanijske i druge molitve u našem hrvatskom jeziku, koji se je rabili od vajik u našoj crkvi, dokle god nti dođati ovi bučnari.

Jur. I hodi pa se potusi za sve naše selo i povidaj sve pravrilom Biskupu, kako nas lipi uči veru kršćansku. A reci još i to, da takovom popu nećemo dat više ni grožđja ni šenice, ako nam ne povrati u crkvu naši lipi hrvatski jezik, da znamo i razumimo kako se Bogu moliti. Tako hodi i ne fali pak oslaj s Bogom!

Razne primorske pjesni

Preporuka Isbornicima. Občinska glavarstva počela su već javljati, da su izložene laborne listine za zemaljski sabor, Pariti se mora, da ne piđe 14 dnevnih rok bez reklamacija.

Treba li tko kakvih uputa, razjasnjenja, ličanica za reklamacije, neka se obrati odmah na naše Polit. društvo u Pazinu.

Doznali smo, da imade talijanskih občina, koje su izdale naručene propise Histina ali nepodpune, naime bez naznake poreza. Gdje je to slučaj, neka se odmah priti na dotično kolarsko poglavarstvo, gdje se može takodje popuniti te listine sa naznakom poreza kojega plaća svaka stranka, a te podatke može takodje dobiti na občinskom poglavarstvu.

Treba ponovo pariti, da se ne zakanai podnijeti reklamaciju na Namještajstvo u slučaju da kot. poglavarstvo odbije prvu reklamaciju. Rok za prvu reklamaciju je od 14 dana iz proglašenja sa strane občine da su listine izložene, a rok za druge reklamacije, ako kapitanat odbije prvu, je od samo tri dana, nakon točne stranki javi, da je odbita prva reklamacija. Neka dobro

paze svi na ovaj kratki rok, jer mogu
lakko mnogi izgubiti rok za reklamacije a
nasi će protivnici na to i računati.

Njemački car u Trstu. Dan 27. pr.
mj. doplovio je pred Trst na svojoj jedini
„Hohenzollern“ i pratio dve dneva ratnim
ladjama njemački cesar Vilim i to u po-
sjete našem priestolonasljedniku nadvoj-
vodi Franu Ferdinandu, koji boravi za
svojom obitelji u carskom dvoru „Mir-
mare“ pokraj Trsta. Njemačkog cara do-
čekalo je i gruvanjem topova pozdravilo i
austrijsko ratno brodovje, koje bijaše
usidreno pred „Miramarom“. Cesar Vilim
doplovio je u 10 sati jutro a odplovio
put otoka Krka u 5 sati po podne.

Talijanski kandidati za predstojeće
zemaljske izbore. Na sastanku talijanskih
pouzdanika izbornog kotara obče kurije,
obdržanog dne 15. pr. mj. u Piranu,
proglašen je bio kandidatom za taj iz-
borni kotar predsjednik tal. polit. društva
odvjetnik dr. Bennati.

Na sastanku tih pouzdanika za drugi
izborni kotar obče kurije i za prvi izborni
kotar seoskih občina, obdržanom dne
19. pr. mj. u Poreču, proglašeni biljku
kandidatima za drugi izborni kotar obče
kurije Andrija Davanzo, načelnik Novi-
grada (Cittanova) i dr. Ivan Pešante, na-
čelnik i ličenik u Oprilju.

Istim povodom biljku proglašeni kan-
didatima prvog kotara is kurije seoskih
občina dr. Karlo Apollonio, dr. Angelo
Corazza i dr. Franco Dapar.

Dosadašnji sastupnik iz te kurije Can-
dide-Giardo nije bio više primili kandi-
dature.

U Puli sa obćenitu kuriju proglašili su
kandidatom učitelja Corenich-a (ako ne po-
talijansko ime). Liepo talijansko Pule
bude Talijani morsju u Puli kandidirali
rasne Franke, Antivedice i Korenide.

Od proglašenih kandidata kandidiraju
za prvi putnog Corazza, Corenich i Dapar,
dodim su svi ostali da seda bili nastupnici.

Među svim kandidatima jesu nejsegri-
šeniji nadi narodni protivnici gg. Bennati
i Apollonio i dok bude ovi vodili glavno
red u talijanskoj strani, ne može biti
govor o takvom sporazumu između na-
ših i talijanskih zastupnika.

Naknadni izbori u Hrvatskoj. Dan
26. marta obavili su se u Zagrebu i Kar-
lobagu naknadni izbori među određenaca
dr. Sermisa i Iv. Perića, koji su bili
izabrani u dva kotara. U zagrebu je bio
izabrani kandidat vladine stranke (hrv.
srp. književici) ban baron dr. Iv. Sterlić
a u Karlobagu jednoglasno kandidat star-
čićeva stranke prava g. Marko Došen.

Najđeđaj. „Bratovština hrv.“ ljudi u
Istri raspisuje ovim najđeđajem na potporu
u god. 1914. Prema zaključku glavne
skupštine obdržane dan 4. marta e. g.
doplatiće se 10 potpora po 100 K (sto
kruna) dječima vlastitih škola i više pot-
pora djećima ostalih škola. Natječaj se
imaju prave siromašni djeći iz istre, koji
u nekakama dobro napreduju te su tako
novi Bratovština (ili koji nijesu). Motte-
nies običano posljeđuju školom svje-
dočbom (kolokvijem), izrazom siromaštva
i potvrdom od strane ravnateljstava (de-
čata) da li moguće vrć utrva kakova
stipendija neka se dječave odboru Bratov-
štine najkasnije do 30. aprila 1914.

Dr. Drag. Pelikan, specijalista za bolesti,
vesnicu i ženske bolesti, otvorio je privredni
ambulans u ulici Giulia br. 5, I. kat. —
Ordinacija od 2—3 1/2; po podne imam nadjeđe i
biljedama.

Za predstojeće izbore na zemaljski
izbor istre treba svaka općina Imenit
laboralika na godišnjem porozom (Skup
I.-8) i Popis glasovanja (Skup I.-76)

Tr. istarske d.l. na skladisti tiskara
Laginja i dr. u Puli.

Poziv

na redovitu glavnu skupština društva
za Štednju i zajmove u Marčani, koja
će se obdržavati u nedjelju, dne 19. aprila
1914. u 8 sata posle podne sa ovim
dnevnim redom:

1. čitanje zapisnika prosligodišnje glav-
ne skupštine.
2. Izvještaj upravnog odbora.
3. Izvještaj nadzornog odbora.
4. Potvrda računskog zaključka za go-
dinu 1913.
5. Drugi predlozi.

Marčana, dne 31. marta 1913.
Upravni odbor.

Poziv

na X. redovitu glavnu godišnju skupština
Lovranskog društva za Štednju i Zajmove,
registrante zadruge na ograničeno jam-
čenje, koja će se obdržavati dne 11. aprila
1914., u 10 sati prije podne i to u dru-
tvenoj pisarni sa slijedećim

Dnevnim redom:

1. Čitanje zapisnika laniške glavne skup-
štine.
2. Izvještje ravnateljstva.
3. Izvještje nadzornog odbora.
4. Izbor ravnateljstva, nadzornog odbora i
državnog suda.
5. Zaključak glede uporabe dletog do-
bitka.
6. Slučajni predlozi i savjeti.

Godišnji računi stope zadružarom na-
vijud u društvenoj pisarni.

Lovran, 29. marta 1914.

Ravnateljstvo.

Na obročno isplaćivanje

Cijene bez utakmice!

Upravo prispele za proljetnu i ljetnu
sezonsku:

Odijela za gospodu i gospodje

najnovije vrste, engleska i bečka moda.

Nepromočivi ogrtaci gospodu i gospodje

ukusni i vrlo elegantni.

Cijene umjerene

i kod obročnog tjedanskog odpla-
ćivanja po K 2 ili mjesecnog od-
plaćivanja po K 8.

Baruch Rausch

ulica S. Felicita br. 4.

Dobro! Jefino! Pravo!

... razna moderna roba za mušku i žens-
ku odjeću različita uz najbolje cijene
Jugoslavensku trgovinu

F. Stomnicki u Cetinji (Slavenska)
br. 314.

Plaća po glavni cijenici o više od tisuću
stvari, koji se svakom putuju buduće. Za
narudžbe iz Srbije, Bugarske, Njemačke i
Amerike treba novac poslati uspored.

Poziv

- Jefino česko -

PERJE

za krevete

5 kg. novo čišano K 9/60, bolje K 12—

bile paluhlice čišane, 18— , , 24—

kao solje bleje palu-

lice čišane , 30— , , 36—

Raznašlje se franko pouzećem.

Zamjenjuje se i prima natrag uz naknadu

tovar, troškova.

BENEDIKT SACHSEL, Loben, br. 259

posta PILSEN, Česka.

8 dana na pokus

časjem svakomu na 8	dana. Promjena ili novac
natrag, pouzećem:	
Amer. sat nikelic K	2-80
Rew. patent sat	3—
Amer. sat goldini	3-50
Rosk. za čičejzn	4—
Rosk. dvost. pok.	4-50
Plosnati sat	5—
Dvost. pol. post.	6—
14 kar. zlat sat	18—
Orig. Omega sat	20—
Budilica, niklov.	20 cm. vis.
Marka Jungians	3—
Radium svj. kaz.	4—
zvonca	5—
4	6—
glasba	8—
ura nihal, 75 cm	8—
zvun.	10—
ura nihal, 14. Okrug, ura bud.	6—
3. god. piem. jamstvo. Odjepna pouzećem.	

Max Böhnel
Vilen, IV. Margarethenstr. 27/429.
Originalni tvornički članak badava.

SVOJ K SVOMU!

Tiskara i knjigovežnica

LAGINJA i DR.

Ulica Giulia, 1. PULA Ulica Giulia, 1.

Proporuča se za	
tiskarske, knjigovode	
i galanterijske radnje.	
Štolsa izrada pečata iz gume.	

Imade u zalihi:
tiskarske i knjige sa p. n. slobodne, crkva,
štolsa, odjeća, posušnje, komerc, domaćinstva,
država, trgov. knjige, posušnje za škole,
kao i sve pečata i risarske potrebštine.

Motor na
plin 3 HP.

Sjetite se družbe Sv. Cirila
i Metoda za Istru!

Upitati u tiskari Laginja i dr.
Pula, ulica Giulia, 1.

Jeffino perje za postelje!

1 kg. siva, dobro čišano K 8; bolje 2-4 K; prva vrst pola-
njivo 2-6 K; bijelo 4 K; bijelo, paluhlice 5-10 K; 1 kg naj-
ljivo, kao solje bijelo, čišano 6-10 K, 8 K; 1 kg paluhlice,
divo 6 K, 7 K; bijelo fine 10 K; najljivo prsne paluhlice 12 K.
Kod mračnje od 6 kg. francus.

Otopoli krepefi

je gustog aranžman, plavog ili žutog nankinga,
i pokrivaju, 180 cm. dug, 120 cm. širok, sa 2 jastučića,
svaki 60 cm. dug, 60 cm. širok, napušjan u covin, živin,
12 K; pola paluhlice 20 K, paluhlice 24 K; živin
po 10 K, žutog 15, 16 K; jastuci po 1, 150 i 14 K. Perine 200 cm. dugi,
poput po 10 K, 150, 160, 170, 180, 190, 200, 210, 220, 230, 240, 250, 260, 270 K.
Krepefi od žutog premači 180 cm. dug, 120 cm. širok, 120 i 140 K.—
Krepefi se premači podne od 12 K. krepefi, žutog se zamjenjuje li učinkuju natrag
krepefi; što će se depone vrata se nevra. — Stolni bedava i tanko.

S. BENISCH, Dečenice, 762, Česka.

Ustanovljena 1891.

ISTARSKA POSUJILNICA u PULI

registrirana zadruga na ograničeno jamčenje

Vlastita kuća (Narodni Dom)

Podružnica u Pazinu.

Daje hipotekarne i mjenbenе zajmove i
uz mjesecnu otplatu te prima uloške,

koje ukazujuće uz

4 1 | 2 0 | 0

Čisto bez ikakvog odbitka.

Ustanovljena 1891.